

**Přednáška - Tajemství Karla IV.
Doc. MUDr. Jiří Ramba, DrSc.**

Kdy: 18. května 2016 od 17.00

Kde: Posluchárna Purkyňova ústavu, Albertov 4, Praha 2

Každý, kdo se blíže zajímal o Karla IV., narážel na jeho záhadnou nemoc na podzim roku 1350. Nemoc byla tak náhlá a vážná, že v Evropě, již tři roky sužované pravým morem, vzbudila obavy o králův život. Čeští kronikáři mlčí, říšské kroniky uvádějí, že se jednalo o velmi těžké ochrnutí horních i dolních končetin. Sám Karel informuje papeže Klimenta VI. o svém zdravotním stavu. V dopise z 10. listopadu 1350 charakterizuje svoji těžkou nemoc slovy „*invaletudo et dyscrasia*“ (bezmocnost končetin vyvolaná chorobou). Co mohlo vyvolat popisovanou bezmocnost? Soudilo se na otravu, odpovídalo to duchu doby, neboť šlo o nejčastější prostředek, jak se někoho zbavit. Je však velmi pozoruhodné, že soudobí čeští kronikáři se o chorobě svého panovníka ani slovem nezmiňují.

Co si myslet o tomto záhadném mlčení, když evropští kronikáři se snaží dopátrat pravdy za každou cenu? Jako by domácím životopiscům chyběla jakákoli snaha. Co je k tomu ale vedlo? Když se na jaře roku 1351 král uzdravil, byl z něj jiný člověk. Po dlouhých týdnech na lůžku se Karel objevil na veřejnosti. Zavládlo nesmírné překvapení: „Co se to stalo s naším panem králem?“ Před sebou měli shrbeného a strhaného muže s kulatými zády, předkloněným a vzhůru se tlačícím krkem, hlavou nakloněnou do levé strany. Její toporné držení ukazovalo na strnutí krku, když se chtěl ohlédnout, musel otáčet celým trupem. Avšak místo lehkovážného, sebevědomého a turnaje obrážejícího mladého muže tu byl pokorný a zbožný státník, moudrý hospodář a správce své země – zkrátka „*otec vlasti*“. Teprve až antropologicko-lékařské vyšetření králových pozůstatků, pod vedením prof. MUDr. Emanuela Vlčka, DrSc., objasnilo, že šlo o následek těžkého a Karlem utajeného úrazu.